

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat
wekelijks foyerblaadje nr 24- 2024
Zondag 16 juni

Vierde Zondag na Pinksteren

Epistel : H. Paulus aan de Romeinen 8 , 18 - 23

Evangelie : H. Lucas 5 , 1 – 11

Jezus vraagt Zijn leerlingen niet rondom Hem als toehoorders, maar als medewerkers aan Zijn zending. Die onvoorstelbaar grote opdracht, mogen meewerken aan de zending van de God-mens, komt als een totale verrassing over. Jezus richt zich allereerst tot Simon Petrus. Hij moet van Jezus, na een hele nacht werken zonder resultaat, het net opnieuw uitwerpen, al is dit menselijk gezien onredelijk. Voor ervaren vissers zoals zij, stelde het bevel van Jezus hen zwaar op de proef. Aan ieder ander zou Petrus dit geweigerd hebben, maar aan Jezus zegt hij: “Op uw woord, Heer, zal ik...”

Wat ons treft is de totale overgave van Petrus, de gehoorzaamheid in geloof. Jezus belooft het geloof van Petrus met een wonderbare visvangst. Deze ervaren vissers waren overweldigd. Dit gebeuren houdt ook de profetie in van wat zij later, met de hulp van Jezus, zouden tot stand brengen. Het wonder houdt verband met het woord van Jezus.

Zo gaat het ook met de uitbouw van het Rijk van God. Werken voor God heeft alleen zin wanneer het werken beantwoordt aan de wil en het verlangen van God. Ons inspannen is onze taak, het resultaat ervan is de zaak van God. Succes en mislukking liggen in de hand van God.

Een tweede punt dat opvalt in dit evangelie is het inzicht in eigen zondigheid. Zoals de Wijzen door de ster, zo worden de vissers door de visvangst op Christus opmerkzaam gemaakt. Simon krijgt hier voor het eerst de naam ‘Petrus’ toegevoegd. Hij bemerkt en ondergaat het goddelijke van de persoon Jezus. De aanwezigheid van God maakt hem bewust van zijn zwakheid en zijn zondigheid, Hoe meer de mens in de tegenwoordigheid van de levende God komt, des te ondraaglijker is zijn eigen zondigheid. “Heer, ga weg van mij, ik ben een zondig mens”. zegt Petrus.

Maar Jezus antwoordt: “Vrees niet, van nu af zult gij mensen vangen”. Petrus wordt niet geroepen ‘omda’t, maar ‘ondanks’. Alle eer en succes bij de zending van deze vissers ligt bij God. Vanaf dit uur weten zij dat het succes plotseling en geheel onverwacht kan komen, op de plaats en op het ogenblik, die Christus in Zijn soevereine vrijheid heeft vastgesteld.

Het werken voor God kan niet met menselijke maatstaven gemeten worden. Men mag en moet geloven dat alles in de handen van God gelegen is. Daarom bestaat er voor wie voor God werkt enkel hoop, geen twijfeling. De vissers verlieten alles en volgden Jezus Christus. Geen twijfelend aarzelen, geen weigering in valse nederigheid, ook geen stormachtige geestdrift. Er worden heel simpel twee dingen gezegd: “Ze verlieten alles en ze volgden Hem”. Het schip van Petrus bevaarde de wereldzee van de geschiedenis. Deze zending werd het begin van de redding van miljoenen mensen uit de poel van het louter aardse, door hen te richten naar de oeverloze zee van de goddelijke liefde.

Navolging van Christus leidt tot wonderen door Hem en voor Hem en in Hem. Blijf bidden voor priesterroepingen! Amen.

Priester Edward Poppe

Edward Poppe (Temse, 18 december 1890 – Moerzeke, 10 juni 1924) was een Vlaams katholiek priester die in 1999 zalig werd verklaard. Zijn sterk eucharistisch georiënteerde spiritualiteit had veel invloed en hij had een groot aandeel aan de opkomst van de beweging van de Eucharistische Kruistocht. Zijn gebedenboekje *Bij de kindervriend* was voor zijn tijd een meesterwerkje van pedagogische aanpassing

Poppe was de zoon van een bakker. Hij liep school bij de zusters van de H. Vincentius en bij de Broeders van Liefde. Zijn humaniora studies voltooide hij aan het Sint-Jozef-Klein-Seminarie in Sint-Niklaas, samen met o. a. Filip De Pillecyn. In Temse was hij actief in de studentenbond Temsche Voorwaarts. Hij studeerde verder aan het seminarie in Gent en aan de Katholieke Universiteit Leuven van 1910 tot 1916 en werd op 1 mei 1916 in Gent tot priester gewijd. Hij werd benoemd als onderpastoor op de parochie Sint-Coleta, een arme wijk in Gent (1916 tot 1918). Hij bleef er nauw verbonden met de Broeders van Liefde.

Na de Eerste Wereldoorlog verhuisde hij om gezondheidsredenen naar Moerzeke waar hij rector werd van het klooster. Gedurende vier jaar, waarvan de helft te bed, richtte hij zich met woord en pen tot de

gelovigen om ze alert te maken voor de zware tijden die volgens hem op handen waren, met de doorbraak van marxisme, secularisatie en materialisme.

In 1922 werd hij geestelijk leidsman van de "Centre d'Instruction pour Brancardiens Infirmiers" (C.I.B.I.). De C.I.B.I. in Leopoldsbuurg werd opgericht om geestelijken, die vanaf 1921 ook dienstplicht moesten vervullen, toe te laten een opleiding tot brancardier-verpleger te volgen. In 1924 stichtte hij het Karmelklooster in Leopoldsbuurg en bemiddelde voor de oprichting van een school door de Broeders van Liefde.

Priester Poppe overleed op 33-jarige leeftijd in Moerzeke. Er ontstond nagenoeg onmiddellijk na zijn dood een verering rond zijn persoon en een bedevaartstroom kwam op gang naar zijn grafkapel. Velen die hem hadden ontmoet werden geraakt door zijn persoonlijkheid. Kardinaal Jozef Cardijn (stichter van de KAJ) getuigde: "Wie eens priester Poppe gesproken heeft, zal nooit de indruk ervan vergeten. Hij was een echte heilige. Men voelde dat onmiddellijk aan. Hij was een Goddrager en een God-gever". Door vele priesters van de twintigste eeuw, vooral in Vlaanderen, werd hij tot voorbeeld genomen, als een eigentijdse pastoor van Ars.

Levenshouding

Poppe had voorliefde en aandacht voor de armen, de jongeren en de heiligheid van de priesters. Zijn grafschrift geeft beknopt zijn levensfilosofie weer: "Ik sterf liever dan God maar half te dienen".

Enkele van zijn overwegingen: "Mij aanpassen, ik wil wel, maar ik heb er een walg van. Pater, mij aanpassen aan de bestaande gewoonten? O Jezus ik brand van verlangen om mij aan te passen aan Uw Evangelie, aan Uw raden, aan Uw voorbeeld. Aan U en aan Uw heiligen wil ik mij aanpassen ... Maar mij aanpassen aan een kleine vuige maat, niet Uw maat, hoe lastig zal dat gaan? Gij hebt toch maar één Evangelie ... Geen half Evangelie!".

Centraal in zijn leven stond de Eucharistie en het geloof dat de geconsacreerde Hostie werkelijk het "Brood des Levens" is: Christus reëel aanwezig. Dit inspireerde hem bij zijn ondersteuning van de door de norbertijnen van Averbode opgerichte Eucharistische Kruistocht voor jongeren.

Eerbetoon

Er werd het diocesaan proces geopend voor zijn zaligverklaring. In juni 1986 werd Poppe eerbiedwaardig verklaard en op 3 oktober 1999 werd hij door Paus Johannes Paulus II zalig verklaard. Zijn feestdag wordt gevierd op 10 juni. Zowel zijn geboortehuis in Temse als het Priester Poppe-museum in Moerzeke staan open voor het publiek. E.H. Fernand Van de Velde, die de postulator was voor zijn zaligverklaring, wijdde aan hem verschillende biografieën.

In 1954 werd het Pius X-domein afgesplitst van het park van het voormalige kasteel Nieulant, met het doel er een begraafplaats te bouwen voor priester Poppe. Architect Jozef Lantsoght uit Brugge kreeg hiervoor opdracht van het Priester Edward Poppe-comité. De bouwwerken werden aangevat op 23 oktober 1960 en op 10 september 1961 werd de Priester Poppekapel ingezegend. Op 9 september 1962 werden de stoffelijke resten van de priester overgebracht van het kerkhof achter de Sint-Martinuskerk naar de nieuwe kapel.

In 2001 kocht de Congregatie van de Broeders van Liefde het kasteeldomein in Moerzeke aan en richtte er een opleidings- en bezinningscentrum in op, onder de naam van Priester Edward Poppe. Op 29 april 2000 werd in Temse een levensgroot beeld van Edward Poppe ingehuldigd aan de Onze-Lieve-Vrouwkerk. Het monument werd opgericht in opdracht van de vzw Parochiale Werken van Temse in samenwerking met het gemeentebestuur. Beeldhouwer Valeer Peirsman uit Temse ontwierp een figuratief, levensgroot beeld. Bovendien werd een bas-reliëf gemaakt dat het leven en de betekenis van priester Poppe uitbeeldt. *Bron: Wikipedia*

2024 : Priester Poppejaar

Voor deze gelegenheid werd een jubileumboek met vele foto's uitgegeven. U kan het boek bij ons kopen; zo heeft u geen verzendkosten te betalen. Prijs: 30 euro.

De spiritualiteit van priester Poppe is subliem. Ieder van ons kan met zijn eenvoudige raad mee de hoogte in op weg naar de eeuwige zaligheid!

Foyer (HUIZE) Marthe Robin vzw Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be
info@huizemartherobin.net

www.huizemartherobin.net www.facebook.com/huizemartherobin